

Socialministeren (Bundvad): Forslaget til folketingsbeslutning går ud på at opfordre socialministeren til at fremsætte forslag til ændringer i sygeforsikringsloven efter nærmere angivne retningslinjer.

Må jeg først i almindelighed sige, at jeg er forundret over, at venstre har taget forslag med, som på grund af deres mere principielle karakter må siges at henhøre under socialreformkommissionen. Jeg håber ikke, at man har villet foregribe udviklingen og dermed slå noget i stykker for socialreformkommissionen i dennes langsigtede arbejde på dette område.

Venstres forslag afviger på dette punkt fra det af regeringen i dag fremsatte lovforslag, der kun indeholder ændringer, som kan gennemføres, uden at man på nogen måde griber ind i socialreformkommissionens arbejde. Når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at flere af forslagene indeholder positive momenter, som vi kan overveje i det udvalg, som formentlig bliver nedsat; men udgangspunktet for overvejelserne bør være, at man ikke på vigtige punkter foregriber socialreformkommissionens arbejde.

Herefter nogle bemærkninger om den del af venstres forslag, der vedrører dagpengene. Venstre pålægger mig at optage forhandlinger med arbejdsmarkedets parter med henblik på forhøjelse af satserne, svarende til de i arbejdsløshedsloven gennemførte. Det hedder i bemærkningerne hertil, at det ikke kan

„være rimeligt, at fremsættelsen af et sådant forslag i givet fald venter til umiddelbart efter, at arbejdsmarkedets parter eventuelt har afsluttet nye overenskomster“.

Jeg er ganske enig i dette synspunkt. Naturligvis må arbejdsmarkedets parter, der skal være med til at betale udgiften, høres, således som også loven forudsætter, og det er rimeligt, at de høres, inden nye arbejdsaftaler træffes. Jeg har da også for længst, og længe før venstres forslag blev fremsat — nærmere betegnet den 5. oktober 1966 — taget initiativ til forhandlinger med parterne om forhøjelse af dagpengene.

Som jeg allerede har nævnt én gang her i dag, betragtede parterne spørgsmålet om forhøjelse af dagpengene som værende

af betydning i overenskomstforhandlingerne, og jeg har først den 1. marts modtaget parternes svar på mine forslag.

Jeg har i min fremsættelsestale tidligere på dagen udførligt begrundet vort forslag om forbedring af dagpengereglerne, som jeg under de givne omstændigheder anser for at være at foretrække fremfor venstres forslag på dette punkt.

Derimod er vi i vidt omfang enige med hensyn til de foreslåede forbedringer af dagpengene ved den frivillige ordning både med hensyn til forhøjelse af minimumssatserne og forbedring af den særlige husmodersats. Jeg vil dog gerne sige, at jeg ikke tror på det alternative forslag, hvorefter lønarbejderordningen skulle have karakter af en overbygning på den frivillige dagpengeordning.

Hvad angår de øvrige forslag, skal jeg bemærke, at jeg ser med forståelse på de to første forslag, der går ud på, at tvungent medlemskab indføres, og at alle sygeforsikringslovens ydelser skal være tvungne. Ved det første forslag vil man ganske vist bryde med det frivillighedsprincip, som hidtil har været et grundlæggende træk i den danske sygeforsikring. Men er der stemning for at bryde med dette princip, er jeg villig til forhandling herom.

Begge forslag indebærer dog problemer med hensyn til fortsættelsessygekasserne. Under en tvungen sygeforsikringsordning bør borgerne efter min opfattelse have garanti for, at begge forsikringsformer, altså både sygekasserne og fortsættelsessygekasserne, giver en rimelig minimumssikring. Dette vil efter forslaget ikke være tilfældet, idet fortsættelsessygekasserne i dag alene er undergivet forsikringsrådets tilsynsmyndighed, der ikke omfatter nogen kontrol med, at disse kassers vedtægter indeholder minimumsydelser svarende til sygekassernes. Det må være en konsekvens af forslagene, at det også gøres til en pligt for fortsættelsessygekasserne at give medlemmerne de samme ydelser som sygekasserne. Dette indebærer, at fortsættelsessygekasserne også må underkastes tilsyn af direktoratet for sygekassevæsenet.

Inden vi bestemmer os for ensartede ydelser i sygekasserne, må det undersøges, om der er kapacitet rundt om i landet til,